

Тема:

о. Віктор Ожаровський – учень св. Вінцентія Палльотті

28.04.2018

Зарічани

с. Галина Кліменчук SAC

План:

Вступ

1. **Молоді роки та освіта.**
2. **Історичний контекст та душпастирство.**
3. **Переїзд до Варшави, перебування у Кракові.**

Закінчення

Вступ:

Слава Ісусу Христу!

Дорогі слухачі, дуже рада вас бачити.

На початку скористаюсь польською мовою. В ній є слово «**promost**», одне з його значить містить в собі наступну інформацію:

«Щось, що з'єднує віддалені позиції, поняття».

Тобто можемо сказати, що це слово близьке значенням до слова міст. Чому я звертаю увагу на це слово?

Сьогодні моє завдання полягає в тому, щоб указати на постать Віктора Ожаровського, який був учнем Нашого Отця Засновника. Тут хочу акцентувати на те, що цей священик зумів примітити і вибрати те, що для Пальотті було найбільш істотним в апостольстві і жити цими цінностями так, як це передав йому духовний керівник.

Сучасні Віктора Ожаровського не могли бути байдужими до духовних цінностей які він пропагував, до вчинків милосердя які чинив, до того, як він вшановував Матір Божу, вони прагнули його духовного керівництва.

І ми сьогодні теж цінуємо власне не що інше, як Травневі богослужіння, реколекції, постійно шукаємо духовних керівників, поширюємо розарійні кола або належимо до них. Намагатимусь вам показати, що Отець Ожаровський був першопрохідником цих справ на наших територіях, тобто поширював Марійні богослужіння в травні, впроваджував Розарійні Кола .

Особисто я бачу в ньому того хто став таким «**promostem**», тим що з'єднує дуже віддалені від себе дійсності, віддалені часом і відстанню, історично, культурно. Його життя показує, що найважливішою цінністю є Господь і те, що Боже завжди актуальне.

Признаюсь, що для мене особисто це велика честь поділитись з вами тим, що мене завжди захоплювало в святому Вінцентії і що перейняв від нього отець Віктор Ожаровський.

1. Молоді роки та освіта

Один з моїх професорів з історії на університеті сказав до нас першокурсників: «щоб про когось писали в книгах, треба народитись в відповідному місці, мати добрих спонсорів і жити в відповідний час». Ми, молоді студенти сприймали це як жарт. Відносно сьогоднішньої теми про отця В. Ожаровського і св. Вінцентія гадаю, що Отцю Ожаровському пощастило, про нього написано в книгах. Але питання, чому саме написано і що? Зараз дізнаємось.

Він народився близько 1796 (1799) в **Кринка** (може Криниця, або Білокриниця) поблизу Кременця. Його батьки піклувались про те щоб він отримав як найкращу освіту в домашніх умовах від іноземних вчителів. Пізніше він вступив до новіціату Єзуїтів і навчався у **Тернополі**. Після закінчення новіціату перейшов в **Луцьку** дієцезію. Єпископ Луцька Ціцешевські скерував його на навчання в семінарію в Рим, де його духовним керівником став Вінцентій Палльотті. В **1826-1831** рр. Віктор Ожаровський навчався в **Римській семінарії**. Після повернення на батьківщину в **1833** р. він був призначений професором семінарії в **Луцьку**, а потім у **1844** р. у семінарії в **Житомирі**.

2. Історичний контекст та душпастирство

XIX століття, вік культу розуму та технічної революції, був складним періодом для Церкви. Став часом боротьби про ставлення людини до Бога, про відродження католицької побожності, тут хоча наголосити також Марійної. На польських територіях після окупації Церква діяла в умовах гніту та все більших обмежень. Діяльність всіх релігійних об'єднань та братств була заборонена. На території анексованій Росією папські документи та постанови були дозволені для публікації лише за згодою царської влади. Було заборонено для духовенства і світських нав'язувати контакти з Святим Престолом. Отож ми дивимось на апостольство Отця Ожаровського враховуючи ці факти.

Характерною рисою його апостольства було пропагування травневого богослужіння, яке поширював в двох єпархіях. Винятково вшановував Матір Божу, піклувався про поширення її поклоніння, він ревно рекомендував цей вид молитви тим, хто приходив до нього сповідатись, як покуту за гріхи. Тут варто виділити той факт, що він вперше впровадив і поширив **травневі богослужіння** на даних територіях, де працював, до того часу їх не було, він перейняв це від Пальотті. Особисто, кожен день він моливсь на колінах **коронку**, мав просту нитку, на якій були нав'язані вузли і служили йому замість звичайних кораликів або бусів. Крім того багато часу він проводив в **сповідальниці**, також мав великий вплив на вірних через **проповіді, розмови, проголошування місій, і реколекцій** (особливо в Варшаві), які збирали натовпи слухачів. Не **мав жодного церковного титулу**, за винятком почесного звання абата Олицького, який йому надав єпископ Ціцешевський на самому початку священства, і не отримав жодної іншої ознаки визнання його високих заслуг у Церкві. Незважаючи на заборони та загрози репресій, Віктор Ожаровський, після повернення з Риму на батьківщину запроваджував на польську землю **живий розарій**, який зародився у Франції. Потім разом з ним блаженний Гонорат Кузьмінський популяризував цю форму розарійної молитви, його колеги капуцини і багато священників і монахинь. Незважаючи на те, що **розарійні кола** не могли діяти відкрито, вони мали велике значення для релігійного і національного відродження в той час, коли польське суспільство розбивали зсередини і русифікували загарбники. Сам був взірцем живої віри і нечуваної терпеливості, незрівняного смирення, лагідності. Мав позитивний вплив на духовний розвиток своїх **пенітентів**, про що свідчить святість життя святого **Зигмунта Щенного Філінського**.

3. Переїзд до Варшави, потім до Кракова

У **1852** році він переїхав до **Варшави**, де заснував Конференцію Святого Вінцентія а Паульо і будинок для потребуючих. Рік після приїзду до цього великого міста мав намір вступити до капуцинів, але справи поточились так, що він потрапив до отців місіонерів і після новіціату в Парижі приїхав до Кракова, щоб там побудувати монастир. І як це було попередньо, цього разу повстання **1863** року змінило його плани. Після його закінчення вступив до камедулів, щоб покутувати за гріхи народу! Був абатом. Помер він 23 жовтня **1870** року як монах Камедул в **Белянах (Краків)** з ім'ям Петро Даміані.

Закінчення:

Отець Віктор Ожаровський вважається однією з опор у відродженні духу та релігійного життя польської нації в першій половині дев'ятнадцятого століття. Своє духовне виховання завдячував о. Вінцентію Паллотті. Про те, наскільки близьким і сердечним було відношення цих двох святих священників один до одного свідчать два листи о. Віктора Ожаровського, до отця Вінцентія Паллотті. Листи збереглися в оригіналі в генеральному архіві Товариства Католицького Апостольства в Римі. Вони датовані кінцем 1832 і початком 1833 року. Отець Ожаровський просить св. В. Паллотті за двох поляків, які їдуть в Рим. Згадує про те, що особисто хотів вступити до Товариства, але Паллотті йому відрадив. Називає себе його сином в Ісусі Христі. Нам пощастило отримати фото оригіналів і два переклади на польську і українську мови. Тут щира подяка отцю Купка, який знаходиться в Римі, о. Валентину Матушевському за українську версію, о. Марьюшові Малкевичу за польський переклад та безліч різних публікацій, які підтверджують достовірність того, про що йшлося в цьому рефераті.